

ministeriet havt Lviol om, at han burde indstilles til Indfødsrets Meddelelse.

Der er nogle enkelte Bemærkninger at gjøre om nogle Smaaamgler ved enkelte af Ansøgerne, for hvilke Udvalget ikke har gjort Rede i Betænkningen, og til dem skal jeg nu gaa over. Jeg skal saaledes bemærke med Hensyn til Nr. 2, Carl Gustav Andersson, en Svensker, at han har et daarligt Studsmaal for det første Galvaar, han var her i Landet — det var i 1854 —; men da han senere har opholdt sig her i 20 Aar og i den Tid har erhvervet sig meget godt Studsmaal fra andre Husbønder, er der nogen Sandfynlighed for, at det, som han angiver i sin Ansøgning, har været en urimelig Mand, han i den første Tid har tjent. I alt Fald vil et gennem omtrent 20 Aar ført hæderligt og ustraffeligt Liv berøve dette Studsmaal dets Betydning. — Ved Nr. 13, Snekkesvend Claus Carl Leonard Clausen, skal jeg tillade mig at gjøre en Bemærkning, som aldeles ikke vedkommer Personen, men som jeg dog ikke tror at kunne forbigaa, fordi der forekommer mig at være noget Besynderligt i det Forhold, den angaar. Han er født i Molde i Trondhjems Stift i Norge i Aaret 1844. Ti Aar gammel, altsaa i 1854, kom han som Pleiesøn i Huset hos en Sognepræst i Sattrup i Søndevad, og fulgte med ham til Kjøbenhavn, da Præsten i 1864 blev udvist af Slesvig. Han gjorde derefter Tjeneste i Krigen og opnaaede at blive Korporal, og da han 10 Aar senere, efter i Mellemtiden at have rejst 3 Aar i Ulandet for at uddanne sig i sin Profession, søgte Borgerkab, synes det at fremgaa af hans Ansøgning og af hans Pleiefaders Erklæring, at man har havt Betænknelighed ved at meddele ham Borgerkab, uagtet han formentlig efter § 2 i Næringsloven var aldeles berettiget dertil, da han havde opholdt sig langt over 5 Aar i den danske Stat og er født i Norge af en dansk Fader. Dette er i det Mindste den Grund, han angiver til, at han nu søger dansk Indfødsret. — Ved Nr. 23, Tømmersvend Ludvig Graul, er der at bemærke, at Magistraten just ikke direkte har anbefalet hans Ansøgning, men blot bemærket, at den Intet har fundet at erindre ved den. Da han har været her i Landet i 17 Aar, synes der ikke Udvalget at være Grund til mindre at anbefale ham end de Andre; hans Vidnesbyrd ere gode, og at han er gift med en svenskfødt Kvinde kan efter vort Skjøn ikke afkræfte hans Krav paa Indfødsrets Meddelelse. Han har ingen Børn med hende, men det er bevidnet af den Mejer, hos hvem han arbejder, at han er det danske Sprog fuldkommen mægtig. — Ved Nr. 26 Franz Paul Bernhard Hartmann maa bemærkes, at han er født i Berlin, er kommen hertil i en Alder af 5 Aar i 1846 og altsaa nu har været her i 28 Aar. I Aarene 1864—71 har han gjort Kunst-

reiser i Tydskland og Rusland; men, selv om man trækker disse 7 Aar fra de 28, bliver der 21 Aar tilbage, og at han er det danske Sprog mægtig, følger jo af, at han er Skuespiller ved det kongelige Theater. Desuden er han meget varmt anbefalet af Kjøbenhavns samlede Magistrat. Der findes altsaa ingen Grund til at negte ham Indfødsret. Dette gjælder endnu mere om hans ældre Broder, som samtidig med ham kom til Danmark i en Alder af 7 Aar, og som nu er Officer i den danske Hær. — Ved Nr. 29 Henrik Johan Hjorth, som er født paa Areta, har jeg allerede ducleet, og jeg skal endnu kun gjøre en Bemærkning om tre af Ansøgerne nemlig Nr. 43, Amund Salkjeldsen Synhjem, født i Norge, Nr. 48 Peder Arnesen Monsrud og Nr. 55 Ernst Wilhelm Erich Redders. Med Hensyn til disse tre eksisterer der en Forvirring i Navnene. Synhjem skriver sig ogsaa Synhjem, men det viser sig, at Synhjem er det rigtige. Monsrud har aldeles ikke kaldt sig Monsrud her i Landet, skjøndt det staar paa hans Døbeseddel, og har heller ikke kaldt sig Peder Arnesen, men Peder Andersen. Redders har bemærket, at han selv kalder sig Reddersen, og saaledes kalder man ham ogsaa i Mariager, men hans rigtige Navn er Redders, og under det Navn hør Indfødsret meddeles ham. — Der har i Udvalget været en lille Lviol med Hensyn til Heinrich Ludwig Trantel, Restauratør paa Banegaarden i Fredericia. Han har ganske vist været i 20 Aar i Danmark, men af disse har han i de 7 første Aar været i Kiel paa et tydsk Hotel, saa at hans Dvelse i det danske Sprog den Gang vist har været meget ringe. Nu er det imidlertid meddelt af Borgere i Fredericia og af Fredericia Byraad, af hvilket han er meget varmt anbefalet, at han er det danske Sprog fuldkommen mægtig og har 3 Børn, som, naar de naae den skolepligtige Alder, ville blive fattede i en dansk Skole. — Svad angaar Nr. 70, Carl Adolph Turlen, som er født i Brandenburg, da mangler han sin Båndebog og Attester fra Tiden før 1855, men da denne Periode ligger over de 15 Aar tilbage i Tiden, betragter Udvalget denne Mangel som intetfjendende. — Svad endelig angaar Nr. 73, Johann Heinrich Boss, Håndstremager i Odense, da er der bilagt hans Ansøgning en Attest, hvori Aars tallene maa være urigtige, da de ikke stemme med andre Opgivelser, men det er tydeligt, at der her kun foreligger en simpel Skrivefeil, og Udvalget har derfor ikke lagt nogen Vægt derpaa. — Jeg skal med disse korte Bemærkninger indstille Lovforslaget til uforandret Vedtagelse af det hvide Thing.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.